

SLOVENSKI NAROD.

jabla vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuto deželo toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafliovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljanje pa v pritličju. — Upravnosti naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Pozamezno številke po 10 h.

Uredništva telefon št. 34.

Upravnosti telefon št. 85.

Nova zbornica.

Danes teden se snide novi parlament. Dokler so se vrstile volitve po starem volilnem redu, se je iz izida volitev lahko zanesljivo sklepal, da razmere bodo v parlamentu. Zdaj se niti vse stranke niso grupirale in formirale, kaj še, da bi bilo mogoče v drugih ozirih kaj prorokovali.

Zbornica, ki se snide 17. t. m., bo res nova v vsakem oziru. Izmed politikov, ki so imeli v prejšnjih časih vse vajeti v rokah, se jih je le malo vrnilo v parlament. 516 mož pride v to zbornico, a ogromno večino med njimi imajo novinci, ki nimajo niti pojma o parlamentarnih običajih. Dočim je v najstarejših parlamentih na pr. v angleškem tradicijo nekaj posvečenega, in se lahko ohrani, ker se vse naravnim potom razvija, tudi razširjenje volilne pravice, bo pri nas drugače. Stari parlament je bil pokopan in z njim vred tudi tradicije, ki jih je imel. Celo adresne debate, pri katerih so govorniki spustili največ retoričnih raket, menda več ne bo. Dosej je bila navada, da se je na prestolni ogovor nasvetoval odgovor v obliki adrese. Sklenjena je več desetletij ni bila nobena adresa, a obravnavalo se je o njej mnogo tednov v odseku in v zbornici in vsaka stranka je poskušala razviti pri tej priliki svoj program. Novi poslanci pa pravijo, da je adresna razprava čisto nepotrebna potrata časa, ker itak ne more priti do kakega pomembnega sklepa, stranke pa lahko povede svoje mnenje pri razpravi o proračunskem provizoriju. To pomanjkanje spoštovanja pred starimi navadami pravzaprav ni tako napočno. Glavna naloga parlamenta je vendar za, da dela, ne pa, da trati čas z rezplodnimi formalitetami. Posebno socijalni demokratje se pripravljajo, da pomejajo s temi pravnimi formalitetami. Resno se jim bodo upirali samsi ljudje, ki vidijo v teh formalitetah bistvo parlamentarizma, ljudje stare sole, ki misljijo, da kdo kaj store, če slepomišijo za kulin-

sami. Kako popolno je desorientiranje glede nove zbornice, kaže dejstvo, da še danes živa duša ne ve, kako se bo parlament konstituiral.

Prav kakor bi bilo nekaj ob sebi umiljivega, se pisari glede prezidenta nove zbornice, da bo Nemec. Sicer nimajo nemški poslanci večine v parlamentu, imajo jo Slovani, in naravno bi torej bilo, da stopi na čelo taki zbornici slovanski president, toda s tem nihče ne računa. Dela se, kakor bi se šlo za to, naj li stopi na predsedniško mesto Ebenhoch ali Weisskirchner. Pač je dr. Kramar že pred nekaj časa opozoril, da bi morali slovanski poslanci poskusiti s solidarnim nastopom in reklamirati zase predsedniško mesto, a ta poziv je našel malo odmeva, najmanj med slovanskimi klerikalci. Tem bi bil pač ljubši nemški klerikalec kot predsednik, kot Sloven, če bi bil še tako zmeren. Kramarjev poskus, združiti vse slovanske poslanke, da bi izvolili slovanskega predsednika, se najbrž izjavili vsled odpora slovanskih klerikalcev. Socijalni demokratje niso nasproti slovanskemu predsedniku, nego so se postavili na strogo konstitucionalno stališče, da mora biti predsednik mož, ki ima voljo in zmožnost, biti pravi vodja parlamenta, zastopati njegove pravice in koristi in biti vsem strankam enako pravičen. Socijalni demokratje zahtevajo, naj bo predsednik zaupnik vsega parlamenta, ž njimi bi se torej dalo govoriti, a vendar je zelo verjetno, da slovenska večina ne bo v stanu, posaditi Slovana na predsedniško mesto. V državi, ki je po svoji večini slovenska, bo parlament, ki ima slovensko večino, predsedoval Nemec. V tem se zrcali vsa slovenska mizerija.

Vspričo temu je pač naravno, da je veliko manj mogoče prorokovati, kajko bo razmerje med vladom in med parlamentarnimi strankami in kje dobri vladu večino, ki jo potrebuje, in kaj bo s parlamentarnimi ministri, ki imajo tako majhno zaslombu v parlamentu. Prva pojasnila nam poda šeles parlament sam.

Deželni volilni red goriški — potrjen.

„Soča“ piše: Izvedeli smo iz go-tovega vira, da je vlad za potrjenje sklenjenega novega volilnega reda — in ga hoče, če ga že ni, predložiti cesarju v potrjenje.

Baron Beck je klerikalec, zato mu je ljubo, ako zavlada klerikalna večina v deželnem zboru. Od 14 laških poslancev računajo 9 klerikalcev in 5 liberalcev — zato imajo izbranega tudi novega deželnega glavarja — prošta Faiduttija. Ker pa je ravno zdaj zopet v teku proti njemu kanoniški proces, delujejo vladni stroji na „preiskovalnega sodnika“, nadškofa Sedeja, da potlači ta proces. On naj izreče, da so bile mistifikowane vse priče, ki govore proti Faiduttiju. Hudo je le to, da prične nič kaj ne marajo za tak poklon, ker so prepričane o resnici svojih dolžnosti. — Čudno je, kako se je nadškof Sedej nakrat spreobrnil; „milost božja“ muje razsvetlila možgane, odkar je nadškof. Poprij je odobraval vse, kar je pisal „P. L.“, še celo nagovarjal je, kako treba F. uničiti — zdaj pa ukarata vse narobe. Škofovski reverzi in politika, eto kvarljivi znajanje.

Slovenski klerikalci se tudi ne upirajo potrditvi novega volilnega reda, narobe: dali so razumeti, da bi to rabi videli — češ: naprednjaki bodo malo vpili, pa to nič ne de, večina je itak za Gregorčičem. — Vlada ima torej lahko stališče.

Po porazu laške liberalne stranke ob državnozborskih volitvah vlada s to stranko nič več ne računa. Zato ji je ljubo, ako izgine tudi iz deželnega zabora goriškega; potem pride še nekaj drugega na vrsto. — Pajersam vidi ta grozni Damoklejev meč nad svojo sivo glavo, zato se je začel tudi on upirati potrditvi volilnega reda. Nanj pa vlada nič več ne šteje. Tako se bo maščevala najhuje nad laškimi liberalci tista neokritosrčna politika, katero so vedno igrali.

Njegov glas je bil docela strpen in dekle je bilo mahoma vse vznemirjeno.

„Ampak jaz sem morala s starši na veselico. Saj sem ti vendar povedala ... in plesala sem samo enkrat z gospodom Tomažičem, ki je oženjen.“

„No, naposled ... Kaj mene briga Tomažič in tvoj ples in druge neumnosti. Pričoveduj kaj resnejšega!“

„Oh, ti si ljubosumen ...“ se je razveselila mahoma in mu je pogledala veselo v oči.

„Ljubosumen? Radi česa? — Oh, draga moja, to mi boš že verjela, da zaradi tebe jaz ne morem biti ljubosumen ...“

Tako je občeval z njo, in zavoljo tega ji je postal hipoma neznosno. Jadikovala je, jokala, priznala si je, da uniči s tem samo sebe, svojo srečo in svoje življenje, ali storila je vseeno. Pisala mu je pismo, kjer je zatrjevala, da ga „silno ljubi“, a se od njega poslavila, ker ne more „živeti“ v teh „groznih in morečih razmerah“. Ko je tisto pismo prebral, je odpadlo mahoma vse, kar je bilo na njem.

„No, snoči si plesala,“ je rekel, in gledal mrzlo pred se. „Kaj si se dobro zabavala?“

Taka bodočnost se obeta goriškim Slovencem. Pa hočejo, da bi ne zavrela kri v vsakem rodoljubnem srcu, ko vidi, kako sramotno kupujejo klerikalci z nami.

Parlementarne stranke.

Dunaj, 9. junija. Poslanec dr. Steinwender je izjavil nekemu dopisniku, da upa na zedinjenje med nemško nacionalno zvezo in nemško radikalno stranko.

Praga, 9. junija. Glasilo nemške agrarne stranke piše: „Mi nemški nacionalci ne bomo dopuščali omejitve svobode govora, šole in drugih naprav. V kulturni boju pa se ne damo naščuvati. Dunajskim svobodomislicem pa je le za kulturni boj. Baron Hock in njegova garda hočejo izbrati naše protiklerikalno mišljenje le v to, da bi najprej inteligenco in potem mase zagnali v naročje socialne demokracije. Voditelji svobodnih Vesnemcev in nemških agrarcev so tedaj upravičeno izjavili, da ne morejo s takimi možimi sedeti v eni stranki. Od nemških radikalcev nas nič neloči. Prepričani smo, da bodo pogajanja v tem pogledu imela uspeh.“

Dunaj, 9. junija. „Reichpost“ poroča, da so parlamentarni krogi, ki so zastopani v ministrstvu, ponudili krščanskim socialistom poljedelsko ministrstvo, toda stranka se noče stem zadovoljiti.

Ljubljana, 9. junija. Bivši predsednik poljskega kluba Abramowicz je sklical poljske poslance k seji za dan 15. t. m. Vodja poljskega judske stranke poslance k seji za dan 15. t. m. Starzynski je izjavil, da njegeva stranka ne stopi v poljski klub. Pač pa bodo zahvali spremembu pravil poljskega klubova za večjo akcijsko svobodo posameznih skupin. Poljski klub zahteva za pogoj, da sprejme ljudsko stranko, da se o volilnih sleparjih ne sme govoriti v parlamentu.

Ženske je spravil Steska gotovo vselej v slabo voljo. Pričovedoval jim je polno stvari, ki so bile po njihovih mislih nepojmljive ali so tudi celo žalile njihov ponos. A kadar je videl, da je zašel pregloboko, je skušal tolatažiti. Če je bil na razpolago klavir, je nanj tako lepo zaigral, da se je prikupil vsakomur, kdor je kolikaj umeval glasbo. In če je bila pri rokah violina, je hitel uglaševati strune in je zaigral nečutveno intermezzo iz „Cavalerie rustique“ ali kako Schumannovo pesem. In če je bila pri rokah še kitara, je sedel za mizo in zaigral in zapel s svojim visokim tenorjem:

„Voga, la voga,
voga la mia barchetta ...“

In tako so dame naglo vse pozabile in mu odusevljene pleskale. A zlasti so ga vznemirjale ženske solze in solze sploh. Če je videl na cesti otroka, ki je jokal, je stopil k njemu, in če je bil obrazek še tako umazan, je obrnil solze s svojim najlepšim robcem. Dal mu je desetico in zadoljen gledal za njim, ki je tekel dolga potolažen pred njim po ulici. Če

LISTEK.

Cinik Steska.

I.

Zurnalist Ivan Steska se je bil astanil pri vdovi Poljakovi, in od istih časov so bili pretekli že trije meseci. Privadol in udomačil se je bil toliko, v kolikor se je on pač moral privaditi in udomačiti. Njegovaatura namreč je bila v mnogih ozih odurna in človeku, ki je z njim občeval, pogostokrat docela neprjetna zoprna. Včasih, ko ni bilo potrebe, ni umestno, je vrgel človeku tako resnico v obraz, da ga je zavolo. Imel je tudi docela svojo filozofijo, po kateri je obsojal vse ljudi, ki so mu bili na razpolago brez razloga. Mehkobo in toplo prijaznost v sedah je sovražil, izražal se je pristosto, kolikor mogoče splošno in včasih neumestno hladno. Moških, ki z njim občevali, to pač ni toliko bilo in še tem manj, ker so bili po daljšem občevanju vajeni.

Skušali so mu po svoje vrneti tako opazko ali izjavo, ki bi bila žaljava in bi zadelo preveč v živo, in s tem je bila vse stvar tudi rešena in obenem pozabljena. Ali z ženskami je bilo to malo drugače. Te so bile užajene nad vsem tistim, kar jim je razjasnjeval žurnalist Steska po svoji lastni in posebni filozofiji. Od druge strani pa je vzbujala ta napaka pri ženskah tudi zanimanje. Tako se je bilo zaljubilo v Stesko pred leti zelo lepo dekle. Njegovi drugovi so zatrjevali, da se rodi vsako stoletje samo ena taka lepotica in na tistem je bil tudi Steska sam nanjo ponosen. V svojih mislih je bil sklenil za trdno, da jo poroči, in prepričan je bil, da bo na ta način njegovo bodoče življenje docela srečno. In menda zato, ker jo je zelo ljubil, in ker je bil take posebne nature, jo je moril z nepotrebnnimi in morečimi vprašanji. Včasih, ko mu je prišla čisto ponižna na sprehajališču nasproti, jo je komaj pozdravil in ogovoril.

„No, snoči si plesala,“ je rekel, in gledal mrzlo pred se. „Kaj si se dobro zabavala?“

Njegov glas je bil docela strpen in dekle je bilo mahoma vse vznemirjeno.

„Ampak jaz sem morala s starši na veselico. Saj sem ti vendar povedala ... in plesala sem samo enkrat z gospodom Tomažičem, ki je oženjen.“

„No, naposled ... Kaj mene briga Tomažič in tvoj ples in druge neumnosti. Pričoveduj kaj resnejšega!“

„Oh, ti si ljubosumen ...“ se je razveselila mahoma in mu je pogledala veselo v oči.

„Ljubosumen? Radi česa? — Oh, draga moja, to mi boš že verjela, da zaradi tebe jaz ne morem biti ljubosumen ...“

Tako je občeval z njo, in zavoljo tega ji je postal hipoma neznosno. Jadikovala je, jokala, priznala si je, da uniči s tem samo sebe, svojo srečo in svoje življenje, ali storila je vseeno. Pisala mu je pismo, kjer je zatrjevala, da ga „silno ljubi“, a se od njega poslavila, ker ne more „živeti“ v teh „groznih in morečih razmerah“. Ko je tisto pismo prebral, je odpadlo mahoma vse, kar je bilo na njem.

„No, snoči si plesala,“ je rekel, in gledal mrzlo pred se. „Kaj si se dobro zabavala?“

v Graški ulici hišo z vrtom. Ker je hiša že stara, jo je sklenila podreti in na njenem mestu zgradilo veliko moderno zidano trinadstropno hišo. Že pred par leti je prosila mestni magistrat za stavno dovoljenje, ki ga pa ni dobila, dasi so načrti odgovarjali vsem zakonitim predpisom. S tem se je zgradba zavlekla za več let. Da bi se stvar končno vendarje rešila mirnim potom, je „Posojilnica“ vložila novo prošnjo za stavno dovoljenje ter obenem obljubila, da bo mestni občini brezplačno prepustila pri njeni hiši se nahajajoče zemljišče, kolikor se ga bodo potrebovalo za javne ulične namene, ako mestni občinski svet odobri stavne načrte in da potrebovava dovoljenje. Pov sod drugod, kjer ne prevladuje toliko naroden šovinism, bi kratkim potom dovolili zgradbo, to tem bolj, ker odgovarjajo načrti popolnoma predpisom in ker bi bila nova hiša v največjo oblepšavo mesta. No, celjski mestni očete niso pristopni trenemu preudarku, marveč se dajo voditi zgodlj svoji narodni nestrpnosti. Pretekli petek je mestni občinski svet razpravljal o prošnji „Posojilnice“ in jo seveda, kakor je pričakovano vsakdo, ki poznava celjske mestne očete, odklonil. V isti seji je prišla v razpravo tudi prošnja slovenskega trgovca Roberta Diehla, da bi se odobil zakup gostilne „Zur Stadt Graz“ mesaru Jos. Stelzerju. Ker je Stelzer Slovenc, je bil to za mestne očete že zadosten vzrok, da so prošnjo odbili. Kaj če bi te čestite mestne očete posneli drugod, na primer pri nas v Ljubljani, to bi bil krik in vik v nemškem časnikarskem gozdu! Sicer pa bi bilo že res potrebno, da bi se tudi mi Slovenci načeli malo več narodnega šovinizma in da bi jeli vračati nemškutarjem šilo za ognjilo!

„Deutsches Haus“ v Celju, čeravno oficijalno še ni otvoren, izročil se je vendar svojemu namenu, kakor se nam poroča od ondot, kajti prirejajo se v njem že veselice in koncerti. Od sredi maja t. l. imajo tudi že svojega gostilničarja — poslovodjo in na pročelju njihove „Gastwirtschaft“ se blesti pristopnem nemški napis: „Hotel“. A v tem hotelu so cene take, da se nemškim Celjanom lasje kar ježi! Niti na Dunaju ali v Opatiji se gostom jedila ne izročajo po tako ekshorbitantnih cenah, nego se to godi v nemškem tem najnovejšem celjskem „hotelu“. No hotelir Ursprung — originalno ime, ne? — menda pač špekulira na tujo. Toda tuje ne pride danes v Celje, da bi ga odirali, kakor to delajo v modernih, svetovnih letoviščih. Za to pač v Celju ni tal! Domačini pa so — pri vsem svojem germanskem šovinizmu — praktični ljudje ter se bodo dobro premisili, pohajati lokal iz same narodne navdušenosti če so pa drugod lahko za tisto stvar ceneje in poštenje postreženi... Samo nemštvo tudi v Celju več ne vleče!

Učiteljsko zborovanje. „Učiteljsko društvo za celjski okraj“ ima v nedeljo, dne 16. junija t. l. v okoliški šoli v Celju svoj izvanzredni zbor. Na dnevnem redu je: „Regulacija učiteljskih plač“.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo priredila dne 16. t. m. ob eni popoldne v Šmarju izvanzredno zborovanje, pri katerem se bo razpravljalo edino-le o regulaciji naših plač. Naj bi se tega pomembnega shoda udeležilo vse učiteljstvo občnih okrajev.

Božja neumnost! Iz Laškega trga: V okolici našega trga pojavlja se letos precej mrčev, ki okvarjajo nasade po sadosnikih in vinogradih. Vodopravo te nadloge priredili so že procesijo! To je tista „izobraževalnost“, ki jo prakticirajo med neukim našim narodom naši kulturonosci. „Quousque tandem!“

Igla v želodcu. Matilda Miser v Frankolovem na Štajerskem je požela iglo, s katero si je čistila zobe. Zdravniki celjske bolnišnice so izjavili, da pojde igla brez škode naprej.

Nova poštna oddajalnica se ustanovi 11. t. m. v Lapevcih pri Brežicah ter bo v zvezi z vsakdanjo poštno vožnjo med Brežicami in Bizijskim.

Glavna tobačna zaloga v Sevnici na Savi se odda dne 10. julija konkurenčnim potom pri okraj finančnem ravnateljstvu v Mariboru, kamor so vlagati prošnje. Varščine 300 kron.

Umrl je v Žalcu pri Celju trgovec Adalbert Globočnik, ki so ga po mišljenu šteli Nemci med svoje.

Pošta v Cvenu pri Ljutomeru prične poslovati 16. t. m. V področje nove pošte spadajo občine Cven, Spodnje Krapje, Zgornje Krapje in Mutra.

Bitka z noži se je razvila med fanti v nedeljo teden pri Sv. Neži pri Libojah na Štajerskem. Pri tem je bil posestnikov sin Koritnik šestkrat zaboden, da najbrž ne bo okreval;

Sirovež. Četovodja Urschnig je 26. aprila vrbel v Ptiju nekemu pionirju, ki ni slišal njegovega klica, kot jaje debel kamen v glavo, tako da je ta 17. maja umrl. Urschnig pride pred mariborsko vojaško sodiščo.

Požar v Račjem. V soboto je v Račjem pri Mariboru zgorela tovarna za olje, last Vincenca Bachlerja na Dunaju. Škoda je 50.000 krov.

Aretirali so delavca Franca Colarja, ki je v občini Nova cerkev pri Celju izvršil več tativ. Nasled so mu prišli po užganih užigalnicah.

Iz zapora je zbolel 31letni Ivan Kresnik iz Planine pri Sevnici. Bil je zaprt zaradi tativne in stopanja pri sodišču v Konjicah.

Ogenj. V Vrhovem dolu nad Mariborom je pogorela hiša mizarja Jurčiča. V Pokošah blizu Slovenske Bistrike je pogorel posestnik Anton Brumen. Zgorela mu je hiša in gospodarska poslopja.

Goljulija in krida. Pred mariborskimi porotniki sta sedela v soboto 27letni Franc Petelin in njegova soproga 27letna Roza Petelin, bivša trgovca v Šent Vidu pri Ptiju, obožena goljufije in kride. Dasi sta vedela, da je njuna trgovina pasivna, sta jo vseeno vodila še naprej in ne napovedala konkurza, tako da znašajo sedaj pasiva 1111 K 37 h, aktiv pa ni nič. Poleg tega je bil Franc Petelin obtožen, da je s ponarejenimi menicami hotel oslepariti ekskomptno banko v Mariboru in banko E. Mayer v Gradeu. Obsojen je bil na 18 mesecov ječe, žena je bila oproščena.

Ponesrečil se je rudniški hlapец Juri Samec, ki je vozil seno iz Dobrne pri Celju za rudnik v Pečovniku. Sedel je na visoko nalogenem vozu, padel otdot na konje ter prišel pod voz. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je dan pozneje umrl.

Na moškem in ženskem učiteljišču v Celovcu se je prijavilo k pismeni maturi, ki se začne danes, 41 kandidatov in 72 kandidatn. Tolek učiteljskega naraščaja še ni bilo nobeno leto na Koroškem, vsled tega ne bo več treba sprejemati učiteljstva iz drugih delž.

Klerikalni tativi. Vsled slabega vremena je moralno „Bralno in pevsko društvo“ v Pečvni na Goriškem veselico 2. junija preložiti na včerajšnji dan. Na prireditvenem prostoru je bil visok mlaj, na katerem bilo več dobitkov. Klerikalce so ti dobitki bodili in šli so ter jih vse pokradli. Ko je uzmoviciem nekdo iz odbora začupal z ovadbo, odrezal se je eden izmed njih, da čeprav en mesec sedi, samo da je dobil, po kar je plezel na mlaj.

Utonil je v občinskem napajališču v Repentabru na Goriškem 70letni Anton Lazar.

Trdostrost. V soboto okoli 1. ure popoldne je prišel v Trstu 65 do 70letni starček na Lloydov parnik „Thebe“, ki je vzdiran v svobodni luki in prosil kuharja, da bi mu dal kaj jesti, kakor se veliki reveži večkrat zatekajo opoldne na parnike, kjer dobre gotovo kaj jedi. Kuhar je starčku res dal krožnik juhe in košček mesa. Ko je starček že posrebal juho, je pa prišel slučajno mimo njega eden izmed parnikovih častnikov, zatrl vptiti nad njim in ga poditi s parnika. Starec se je jel opravičevati, pri tem mu je zdrknil v grlo košček mesa in ga začel dušiti. Vsled zahteve častnika so spravili starčka z ladje na obrežje, kjer je obležal, ker ni mogel več dihati. Predno je prišel hitro poklicani zdravnik, je bil starec že mrtev. Kdo je, se še ne ve. Bil je najbrž iz tržaške okolice.

Nesreča. Ko je šla 73letna Marjeta Čuk iz Trsta na Općine, je zadel vanjo voz in jo vrgel na tla, da se ji je poleg drugih poškodb zlomilo levo pleče. Morala je v bolnišnico.

Vlom. V Trstu so vlomili tavori v trgovino jestvin Jakoba Marinica in odnesli za 332 K blaga. Ker so pustili ukradene reči na bližnjem travniku in prišli ponje čez dan, so jih prijeli.

Z doma je izginila 13letna Albertina Skrlj v Trstu. Sodi se, da se je vdala nenavrnemu življenu.

Poskušen samoumor. 31letni Matej Rešeto iz Rovinj si je v Trstu z britvijo prerezal vrat, a se ni smrtnonevarno ranil. Oddali so ga v opazovalnico za umoboljivo.

Slovenski oddelok moškega učiteljišča v Kopru se premesti v Gorico. Tako je sklenil deželnli šolski svet gorški. Potreben poslopje se prizida k poslopu ženskega učiteljišča. „L'Eco“ se je zaradi tega, češ, da se tako poslovenja Gorico. Učiteljišče pošilja v Gradišče. Kakšna nesramnost! Za Gradišče so zeli drugi, ne po slovenski učiteljiščniki.

Razmere na opatiski in voloski pošti. Večkrat se je že pisalo o razmerah teh dveh pošt, da voda namreč tam nered, in da je

temu neredu kriva najbrž uprava opatijsko - voloske pošte. Če se pa človek informira pri vseh štirih voglih teh pošt, pa pride do prepričanja, da je vsem nerednostim kriva le glavna poštna direkcija, katera z mirnim očesom in mirnim srcem gleda trpine v osebah od prvega uradnika do zadnjega poštnega uslužbenca. Človek se mora res vprašati, kaj so storili ti ljudje, da jih je avstrijska pravica odšola na to težavno in slabu plácano tlako. Veliko dela, malo počitka, a še manjša plača. Na voloski pošti uporabljo same mlade pismo, denevne in brzjavno-vošče, komaj 14letne ljudi, da jim opravljajo za majhen denar tisto delo, ki bi ga sicer morali opraviti. Direkcija pravi, kar je seveda najlaglje, upravitelju pošte na Voloskem: od mene dobite 1960 K na leto. S to vstopom morate vzdružavati 3 raznalačce pismem oziroma denarnih vrednosti in brzjavov. Sedaj pa nekoliko premislimo! 1960 K zadostuje pri drugini, katera voda ravno v Voloski in Opatiji, komaj za enega človeka, ne pa za tri. Kaj torej storiti? Morajo se torej iskati ljudje, kateri morajo biti v prvi vrsti seveda poštemi, v drugi vrsti dobrega obnašanja in znati morajo 3 jezike govoriti in to hrvaški, nemški in italijanski. Eden je plačan s 60 K na mesec, drugi s 40 K, tretji pa s 20 K. Take so razmere na opatijski in voloski pošti.

Dvojen samoumor. Na Reki sta se zatrumpila Ivana Tone iz Ilirske Bistrici in njen ljubček Ferdinand Senjan z Reke v vidihanjem plina gorečega oglja. Vzrok dvojnega samoumora nesrečna ljubezen.

Glas iz občinstva. Mestna občina je storila hvalevreden korak, da je napeljala vodovod tudi v novi del mesta pred Kolezijo. Seveda je pri polaganju cevi zelo trpela že itak ne posebno v dobrem stanju se nahajajoča cesta. Ker to posebno ob deževnem vremenu zelo občutijo pasanti te ceste, bi storila občina veliko dobro temu delu mesta tudi s tem, da bi dala cesto dobro nasuti. Posebno se pa opozarja slavni mestni magistrat na cestni ovinek. Ondi je cesta najozja in pri cesti stoječe hiše nimajo nobenega strešnega žleba, tako da poplavi deževnica ondi celo cesto in tvori potem mlako, dokler jo ljubo solnce ne osuši. Tu se mora na vsak način odpomoči! Ker se je otrebil sedaj tudi cestni jarek, se mora uravniati tudi otok deževnice dotičnih hiš.

Kinematograf Edison v Dejhenghjevi hiši nasproti kavarni „Evropa“ s tekočo serijo dokazuje, da je podjetje, ki je vredno vsega obiska. Prizori so izvrstni in podjetništvo se resnično trudi, da zadovolji svoje posetnike. Ta serija ostane še do petka, v soboto je drug spored.

Priporočljiv gost. Snoči se je neki dobroživek v neki gostilni v Vodmatu dobro naživel in napravil čez 2 K dolga. Ko je bilo polnoč in so drugi gosti začeli plačevati, se je ta potuhnjeno naslonil na mizo, kakor da bi spal in ga ni bilo moč vzbudit, ko je prišel že stražnik napovedat policijsko uro. Ko ga je ta slednjic le zbudil, skoči gost pokonci, sleče suknjič, ga vrže na tla ter začne vptiti, da je že vse plačano. Potem pa zgrabi suknjič in jo pobriše urnih nog na dvorišče, kjer se je skril. Ko ga so našli, ga je stražnik aretoval in „spanje pravčnegega“ je bilo takoj jasno, ko so se prepričali, da mož ni imel v žepu nobenega vinjarja. Zagovarjati se bode moral pred sodiščem zaradi prestopka goljufije.

Slobert puško je streljal v soboto zvečer na Martinovi cesti skozi okno neki črevljarski pomočnik na nekega psa, katerega je zadel in prej obstrelil.

Psa je povozil včeraj po polno na Dunajski cesti voz električne cestne železnice. Pes je bil last c. k. notarja g. dr. Schmidingerja.

Zatekel se je k neki stranki velik, bel pes s črnimi lisami na glavi brez znamke. Lastnik izve za strankino ime pri policiji.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 40 Hrvatov, 25 Črnogorov in 16 Slovencev. V Heb je šlo 70, v Inomost 25, v Linc pa 17 Hrvatov. V Ljubljano je šlo 25 slovenskih ruderjev, iz Amerike se je pa pripeljalo 128 Slovencev v Hrvatov.

Izgubljene in najdenje ročti. Poštna uradnica gd. Marta Gostičeva je izgubila denarnico, v kateri je imela do 12 K denarja. — Črevljarski pomočnik Fran Briski je izgubil bankovec za 10 K. — Delavka v tobačni tovarni A. K. je izgubila denarnico, v kateri je imela 8 K denarja. — Branjevka Marija Primšarjeva je izgubila 7 K denarja. — Neka dama je izgubila dve broži z zelenim in modrim kamnom, vredni 36 K. — Kuharica Neža Dimnikova je našla v franciškanski cerkvi srednjo vsoto denarja in ga oddala pri magistratu. — Najden je otroški slaminik in se ga dobi našaj na osrednji policijski stražnici. — Neka dama je pozabila v ti-

volskem gozdu na poti proti Šiški na neki klopi črn solnčnik, vreden 10 K.

Današnjemu času je za p. n. naročnike priložen Bonačev „vozni red“.

Šemanj. Dne 8. t. m. je bilo na mesečni semenj prignanih 720 konj v volov, 232 krov in telet, skupaj 952 glav. Kupčija je bila pri konjih prav dobra, ker so prišli po nje Primorci in Italijani, pri govejti živini pa srednja.

Najnovejše novice. Protimenovanju odvetnikov z dvojne svetnike pri najvišjem sodišču je vložila zvezda avstrijskih sodnikov protest pri justičnem ministru, češ, da bi bilo s tem receno, da sodni stan nima dovolj znanstveno izobraženih in v vsakem oziru sposobnih kandidatov za službe pri najvišjem sodišču.

Književnost in umetnost.

Nove muzikalije „Glasbene Matice“. Letos je že v drugi izdala „Glasbena Matica“ v Ljubljani nove muzikalije, in sicer XXXIV. zvezek zborovskih partitur, obsegajoč 14 moških in mešanih zborov, uređil Matej Hubad. Vsebine, ki je na 44. strane velike četvorce, obsegajo: Stev. 1. St. Stjepan St. Mokranjac: Kozar, mešan zbor; Stev. 2. dr. Gustav Ipavec: Na Oslju-gradu, moški zbor; Stev. 3. Emil Adamič: Deklica in ptič, mešan zbor; Stev. 4. Fran Seratin Vilhar: Na Ozluj-gradu, moški zbor s sopranskim in baritoniskim samospovom; št. 5. Alojzij Sachs: Idila, moški zbor; št. 6. Karel Bendl: Svoji s svojim, moški zbor s čveterospovom; št. 7. Vladimir Stahuljak: Zakaj me nečeš? moški zbor; št. 8. dr. Anton Schwab: Vinska, moški zbor; št. 9. dr. Anton Schwab: Usehličev, moški zbor; št. 10. dr. Anton Schwab: Izgubljeni čvet, moški zbor; št. 11. dr. Gustav Ipavec: Brodar, moški zbor; Stev. 12. dr. Gustav Ipavec: Plaine, moški zbor; št. 13. Stanko Premrl: Slovenska zgodovina, moški zbor s čveterospovom; št. 14. Iva pl. Zajc: Dijaška, moški zbor. Cena 6 K, za člane „Glasbene Matice“ 4 K.

Telefonska in brzjavna poročila.

Pazin 10. junija. Istrski posl. dr. Laginja, Mandič in Spinčič in tržaški posl. dr. Rybar

